

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton 10

KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 10 0 U 005161 20 U
Livno, 13.11.2020. godine

P R E S U D A

Kantonalni sud u Livnu, po sutkinji toga suda Ani Krstanović, uz sudjelovanje Janje Mihaljević kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja I. K. iz R. P., Općina Tomislavgrad, zastupanog po punomoćniku Jozi Ćuriću odvjetniku iz Livna, protiv akta broj: FZ3/8/1-35-1-1227-2/19 od 25.6.2020. godine, tuženika Federalnog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje, Mostar, radi poništenja rješenja, nejavno odlučujući, dana 13.11.2020. godine

P r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženika odbijena je kao neutemeljena žalba tužitelja izjavljena na rješenje direktora Kantonalne administrativne službe u Livnu, broj: 1057286534 od 30.9.2019. godine.

Nezadovoljan odlukom tuženika tužitelj je pokrenuo upravni spor kod ovog suda. U tužbi navodi da je tužitelju priznato pravo na razmjernu prijevremenu starosnu mirovinu počevši od 27.5.2018. godine u iznosu od 234,26 KM.

Tužitelj u tužbi navodi da je prigodom donošenja rješenja počinjena povreda Zakona na štetu tužitelja. Iz predmetnog spisa proizlazi da je tužitelj 30. 8. 2018. godine podnio zahtjev za priznanje prava na starosnu mirovinu u skladu sa Zakonom o MIO, ugovora o socijalnom osiguranju između BiH i RH, te je utvrđeno da je rođen 1.5.1957. godine, da na dan 27.5.2018. godine ima navršenih 61 godinu i 27 dana života, da ukupan staž osiguranja ostvaren u BiH i kod inozemnog nositelja osiguranja iznosi 35 godina, 6 mjeseci i 18 dana. Priznati staž osiguranja ostvaren u BiH iznosi 20 godina, 2 mjeseca i 22 dana, da staž s uvećanim trajanjem od 25.3.1977. godine do 11.2.1987. godine iznosi 2 godine, 5 mjeseci i 19. dana.

Iz pobijanog rješenja razvidno je da tužitelju nije priznat staž osiguranja ostvaren u razdoblju od 1.1.1995. godine do 31.3.1997. godine, jer u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika za navedeno razdoblje ne postoje dokazi o uplaćenim doprinosima za MIO. Tuženik bez ikakva razloga odbio je da u staž osiguranja uračuna vrijeme od 1.1.1995. godine do 31.3.1997. godine, jer je tužitelj navedeni staž osiguranja uplatio, što je razvidno iz uplatnica

koje se prilažu uz tužbu. Predlaže da se tužba uvaži, pobijana rješenja ponište i predmet vrati na ponovni postupak i odluku.

U odgovoru na tužbu predloženo je da se tužba odbije kao neutemeljena.

Tužba je neutemeljena.

Ispitujući zakonitost pobijanog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno odredbi članka 34 stavak 1 Zakona o upravnim sporovima F BiH (Službene novine F BiH br. 9/05) odlučeno je kao u dispozitivu zbog sljedećeg.

Iz predmetnog spisa vidljivo je da je tužitelj podnio zahtjev za priznavanjem prava na razmjernu prijevremenu mirovinu 27.8.2018. godine.

Prvostupanjski organ je donio rješenje br. FZ13/2-35-1-62781/18 od 30.9.2019. godine kojim tužitelju je priznato pravo na razmjernu izuzetnu prijevremenu starosnu mirovinu počev od 27.5.2018. godine, u iznosu od 234,26 KM mjesečno.

Na navedeno rješenje tužitelj je uložio žalbu, a tuženik je žalbu odbio.

Tužitelj u tužbi ističe da je nepravilno primijenjen Zakon na štetu tužitelja, jer mu nije priznat u staž osiguranja razdoblje od 1.1.1995. godine, do 31.3.1997. godine, jer navodno u matičnoj evidenciji nije evidentirana uplata, a tužitelj je navedeni staž uplatio te u prilog tužbe dostavlja preslik uplatnica, ustvrđujući da je iz istih razvidno da je tužitelj uplatio staž za razdoblje od 1.1.1995. godine do 31.3.1997. godine.

U predmetnom upravnom spisu, nalazi se službena zabilješka sačinjena 30.4.2018. godine, koju je sačinila Ispostava Tomislavgrad iz koje je vidljivo da je tužiteljev dug ukupan 31.877,60 JU dinara, odnosno 2.548,89 KM prijeratni dug. Iz službene zabilješke ispostave Tomislavgrad od 5.6.2018. godine koja se nalazi također u predmetnom upravnom spisu, a koja je sačinjena po financijskoj kartici, tužitelj je 8.6.2018. godine uplatio 2.330,15 KM što pokriva razdoblje od 1992. godine do 1994. godine, te se može izvršiti ovjera tiskanice M-4 za te godine, ostaje dug od 1.717,37 KM za godine od 1.1.1995. godine, do 31.3.1997. godine.

Iz uplatnica koje je dostavio tužitelj uz tužbu, istovjetne uplatnice nalaze se i u predmetnom upravnom spisu te je vidljivo iz uplatnica da je tužitelj 3.5.2018. godine uplatio doprinose za MIO u iznosu od 2.548,89 KM za razdoblje od 17.2.1987. godine do 31.3.1992. godine, te 5.6.2018. godine je uplatio 1.913,16 KM za razdoblje od 1.4.1992. godine, do 31.12.1994. godine.

U predmetnom upravnom spisu nalaze se i uplatnice iz kojih je razvidno da je tužitelj uplaćivao za zdravstveno osiguranje za 1996. godinu, za obrazovanje porez na plaću, međutim iz uplatnica koje je priložio tužitelj, a koje su istovjetne onima koje se nalaze u predmetnom upravnom spisu razvidno je da tužitelj nije vršio uplatu doprinosa za MIO-nje za razdoblje od 1.1.1995. godine do 31.3.1997. godine, pa kako za navedeno razdoblje nisu uplaćeni doprinosi, isto razdoblje tužitelju nije moglo ni priznati se u mirovinski staž odnosno staž osiguranja.

Prvostupanjski organ je pravilno obračunao staž osiguranja tužitelja, te nije povrijeđeno pravo na štetu tužitelja, stoga je valjalo tužbu odbiti i odlučiti kao u dispozitivu temeljem članka 36 stavak 2 Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Janja Mihaljević

S u t k i n j a
Ana Krstanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti zahtjev za izvanredno preispitivanje sudske odluke u roku od 30 dana, računajući od dana prijema iste, putem ovog suda Vrhovnom sudu F BiH Sarajevo.